

польською та іншими мовами. Українське суспільство та влада роблять все, для того, щоб про Україну та війну на її території світ не забував. Головне завдання полягає у тому щоб нас почули, негативні наслідки війни в Україні впливають на клімат, глобальне потепління, забруднення повітря. Від стану екології (атмосферного повітря, води, ґрунтів) залежить здоров'я людини, якість та тривалість її життя.

Список використаних джерел

1. Іваненко В. С., Курепін В. М. Вплив активних бойових дій на стан довкілля // Green Construction= Зелене будівництво : міжнар. наук.-практ. конф.. 13-14 квітня 2023, м. Київ, Київський національний університет будівництва і архітектури. 2023. С. 325-329. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13210>.
2. Іваненко В. С., Курепін В. М. Захист водних ресурсів та джерел водопостачання // Захист водних ресурсів - Глобальні виклики, загрози опустелювання територій, міжнародні зобов'язання держав світу : тези доповідей з щорічного тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 22 березня 2022 року. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 9-13. URL <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11213>.
3. Курепін В. М., Лотарева Д. В. Екологічні наслідки бойових дій у південних областях України // Захист водних ресурсів - Глобальні виклики, загрози опустелювання територій, міжнародні зобов'язання держав світу : тези доповідей здобувачів вищої освіти та інших учасників освітнього процесу за результатами проведеного тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 22 березня 2023 року. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 37-40. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12989>.
4. Піндера М. Екологічна безпека територій у зоні бойових дій // Молодь, наука, бізнес : матеріали Всеукр. інтер.-конф. здоб.вищ.освіти і мол.учених, 5-6 жовтня 2022 р., м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 81-83. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11861>.
5. Пранович К. О. Охорона земель, інженерно-технічні заходи цивільного захисту та благоустрій територій об'єднаних громад // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 43-46. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12080>.

КЛЮЧОВІ ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ НА ПРИКЛАДІ США

Д.В. Лотарева, здобувачка вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет, України

Науковий керівник: В.М. Курепін, доцент кафедри методики професійного навчання, канд.екон.наук.

У зарубіжних країнах загальний термін «охорона праці», включає: безпеку та гігієну праці; умови праці, які виникають на виробництві, питання оплати праці; виробничі відносини та конфлікти, які потребують врегулювання та взаєморозуміння, здорового психологічного клімату в колективі; нетерпимість до порушень вимог охорони праці, які зменшують ймовірність отримання нестандартних ситуацій та конфліктів; питання, пов'язані з наймом персоналу на роботу, відмова від нелегальної зайнятості, програми професійної підготовки та соціальне забезпечення (ця сфера зазвичай обмежена контролем за перерахуванням коштів та іншими питаннями компенсацій працівникам).

In foreign countries, the general term "labor safety" includes: occupational safety and hygiene; working conditions that arise in production, issues of remuneration; industrial relations and conflicts that require settlement and mutual understanding, a healthy psychological climate in the team; intolerance to violations of labor protection requirements, which reduce the likelihood of non-standard situations and conflicts; issues related to hiring personnel for work, refusal of illegal employment, vocational training programs and social security (this area is usually limited to funds transfer control and other workers' compensation issues).

Основою охорони праці на виробництві є навчання певним знанням щодо створення безпечних та комфортних умов праці. Забезпечує безпеку праці:

- керівник, який повинен створювати на робочих місцях безпечні умови праці [1,2];
- працівник, який повинен дотримуватися умов і вимог техніки безпеки на робочому місці.

Останніми роками у країнах зарубіжжя було чимало зусиль, вкладених у поліпшення охорони праці. У Сполучених Штатах Америки діє закон про безпеку праці на виробництві. Він прийнятий був ще у 1970 році, є правовою основою державної системи з безпеки у трудових відносинах. Виконавчий орган, який забезпечує виконання законів на всій території США - Управління безпеки праці на виробництві, це федеральне агентство і затвердило цей закон.

Управління безпеки праці на виробництві випускає різні нормативні акти щодо обмежень використання шкідливих матеріалів [3], а також вимоги до виробничого водопостачання та вентиляції приміщень тощо.

Інформування працівників про наявність ризику та небезпечні фактори виробничого середовища - обов'язок керівника. Роботодавець піклується і про навчання персоналу [4].

Працівник, у якого виникають питання щодо охорони праці на конкретному робочому місці, то він має право звернутися до Управління безпеки праці на виробництві. Його ж звернення та відомості є вирішальним чинником для цієї організації щодо перевірок у компанії. Десятки тисяч підприємств щорічно перевіряються за зверненнями персоналу, накладається величезна кількість штрафів [5].

США формували власну систему безпеки праці, вони не орієнтуються на норми світової спільноти. Серед усіх конвенцій Міжнародної організації праці, США ратифікували лише один нормативний документ про безпеку робіт у шахтах.

Ухвалений майже 50 років тому, Закон про безпеку праці досі залишається основним нормативним документом щодо регулювання діяльності суб'єктів у цій галузі. Він поширюється і на підконтрольні території - Пуерто-Ріко,

Вірджинські острови, острів Гуам та інші. При цьому деякі категорії працівників, наприклад самозайняті, не підпадають під дію закону.

Але у ряді штатів є власні нормативні акти (регіональні стандарти охорони праці), які уточнюють порядок застосування цього закону [6]. Їх поділяють на дві великі групи: перша має анти дискримінаційний характер; друга - містить вказівки на мінімальний рівень стандартів безпеки.

Ключовими принципами охорони праці, закріпленими в основному законі про безпеку праці в США, є:

- забезпечення безпечних, комфортних умов роботи з урахуванням індивідуальних характеристик працівника (стать, вік тощо);
- інформування працівників про стандарти безпеки праці та їх вимоги [7];
- взаємна відповідальність за безпекову трудову діяльність працівників та роботодавців.

Для роботодавців та персоналу підприємства визначено основні обов'язки щодо питань охорони праці. Перелік обов'язків включає:

- забезпечення персонал актуальними до нормативів робочими місцями;
- виконання стандартів гігієни та безпеки, що діють у країні.

Обов'язок працівників, який важко оспорити - дотримання вимог безпеки праці.

Дослідивши та проаналізувавши ключові принципи охорони праці у зарубіжних країнах на прикладі США, можна зробити висновки, управління безпекою праці опирається на закони, які апробовані на багаторічному практичному досвіді та адаптовані під умови сьогодення.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М. Система організації безпеки та гігієни праці в Україні // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12473>.
2. Курепін В.М. Система забезпечення безпеки праці та мінімізації випадків травматизму на малих аграрних підприємствах // Актуальні проблеми та перспективи розвитку охорони праці, безпеки життєдіяльності та цивільного захисту : матеріали V Всеукр. наук.-практ. конф., 4-5 травня 2023 року, м. Одеса. Одеса : ОДАБА, 2023. С. 141-145. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13461>.
3. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЄС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.
4. Іваненко В. С., Курепін В. М. Управління професійними ризиками на вітчизняних підприємствах // Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів, м. Львів, 12 травня 2022 р. Львів : ЛДУ БЖД, 2022. С. 97-99. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11713>.

5. Курепін В. М., Лотарева Д. В. Забезпечення техногенної безпеки на підприємствах України // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 26-29. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12069>.
6. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
7. Бризгалов М. В., Курепін В. М. Сучасний стан охорони праці в Україні та за кордоном // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 13-15. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12064>.

ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ З НЕБЛАГОПОЛУЧНИХ СІМЕЙ В ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ (ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ) ОСВІТИ

Н.М. Пряслова, здобувачка вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Науковий керівник: **В.М. Курепін**, доцент кафедри методики професійного навчання, канд.екон.наук.

На жаль, безпритульність дітей, соціальне сирітство, бездоглядність в Україні набирає оберти. Конфлікти сімей їх розпад стають звичайними, росте і кількість неблагополучних сімей [1]. Викладачі, майстри виробничого навчання здебільшого стикаються з дітьми, які опинились у складній життєвій ситуації.

Актуальність питання зумовлено ступеню розвитку і соціалізації дитини, її поведінки, навчання. Проблеми дітей, які навчаються у закладах професійної (професійно-технічної) освіти (ЗПО) прямо пов'язані з їх життям у сім'ї.

Unfortunately, homelessness of children, social orphanhood, neglect in Ukraine is gaining momentum. Family conflicts and their disintegration are becoming common, and the number of dysfunctional families is also increasing. Teachers, masters of industrial training mostly come across children who have found themselves in a difficult life situation.

The relevance of the question is determined by the degree of development and socialization of the child, his behavior, and education. The problems of children studying in professional (vocational and technical) education institutions are directly related to their family life.

Виховання дітей з неблагополучних сімей вимагає від педагогічного колективу ЗПО вираженої тактики взаємодії, як сім'ї так і установи [2]. Педагогічна спрямованість на родину в цілому, у тому числі і на дитину яка навчається, повинна враховувати конкретні сімейні ситуації. Труднощі які виникають у педагогів пов'язані з дефектами сімейного виховання, різного віку дітей, симпатії - антипатії батьків і дітей тощо.

Шляхи розв'язання проблем повинні бути оптимальні та педагогічно виражені [3]. Підходи до розв'язання різні - спостереження за поведінкою учнів, дитячо-батьківські взаємини, вивчення ставлення дітей до своєї поведінки тощо. Виховання дітей з неблагополучних сімей повинно проходити з використанням